

Бол. № 27.0 101 КУРВИ
(хумористични акростишни
<i>презредки</i>) - Съкратено!

Христо Мирски Христо Мирски

2025-05-312025-05-31

Contents

101 К_У_Р_В_И_ — Съкратено!

(хумористични акростишни *презредки*)

Христо Мирски, 2020

..... 2

101 К_У_Р_В_И_ — Съкратено!

(хумористични акростишни *презредки*)

Христо Мирски, 2020

..... 10

101 К_У_Р_В_И_ — Съкратено!

(хумористични акростишни *презредки*)

Христо Мирски, 2020

— — —

[**Резюме:** Това е поетична сбирка от 101 нонсенс-миниатюри с по пет реда и римуване през ред (или рима в края на редовете: АВАВА), които аз естествено нарекох *презредки*, но които освен това са и акростихове и всичките с един и същ вертикален текст КУРВИ (което е в мн. ч. тъй като те са 101 такива). Изхождайки от тази не съвсем прилична дума тук е редно да се очакват някои цинични моменти, но не и вулгарни (ако можете да направите разликата), или, най-общо казано, за жените и мъжете, за секса, за живота, ето такива обикновени неща (тук избягвам да навлизам в дълбоки философствания), и отново без никакъв план, а просто според времето, или какво съм ял, или друг случаен фактор. Вида на римата, обаче, доведе до доста повествователно звучене, което и ги отличава от предишните две книжки от серията (ЕГАТИ и ОБАЧЕ), но така те вече стават съвсем прилична терца. Все пак, ако търсите някаква лирика, то тук няма да я намерите, това са леко философски и цинични нонсенси, на една жизнерадостна тема, курварлъка. Приятно четиво за всеки пълнолетен.]

[Идея за **илюстрация** на корицата: Е, този въпрос ме затрудни малко, но мисля, че се справих добре. Моето предложение е да бъде изобразена една каменна (т.е. железобетонна) статуя на седнала гола жена, нещо като арабския сфинкс, или пък Статуята на Свободата в САЩ, в поза лотос и с ръце опрени на коленете, с добре развити гърди, и като обект за *покоряване* от различни мъже (макар и не само), поради което ще я опасват разни въжени стълби, ще висят алпийски въжета, но ще има и спираловидни стълби и отвън и отвътре, с цел да се възкачи човек до главата ѝ където отгоре ще има малко кафене; мащаба ѝ прецених да е към 25 : 1, което ще рече с височина около 20-25 метра (6-7 етаж). За повече подробности вижте Послесловието. И това е като картинка в средата на корицата,

отгоре е заглавието и автора, а отдолу е издателството.]

— — — — —

СЪДЪРЖАНИЕ

Предисловие

Епопея КУРВИ

Послесловие

— — — — —

ПРЕДИСЛОВИЕ

Предвид на предишните две книжки, “101 ЕГАТИ” и “101 ОБАЧЕ”, и тази има същата структура, с (не особено нужно) Предисловие и (още по-малко нужно) Послесловие, при което вече се получи класическа серия от три книжки с по 101 акростишни хумористични петостишия, само че всяка книжка е с друг тип рима, която тук е от вида АВАВА, или римуване през ред. Въпреки успешните ми дотук напъни аз *не* смятам да добавям други поетични сбирки с акростихове, тези ме озориха доста много и едва скалъпих тази за един месец (докато предишните вървяха по за 2 седмици и готово). Но други хумористични миниатюри (и *медиа*-тюри, ако мога така да се изразя) сигурно ще се появяват, само че за сега ще сменя за малко *терена*, като мина на руски, където съм замислил една *сногсшибательная* книжчица за тази година.

Поради тази през-редна рима излагането се получи до голяма степен повествователно, но това е смисъла на смяната на римуването, така че за асортимент бива. Освен това темата с гръмкото название (акростишно послание) КУРВИ предполага обикновени неща за половете и за секса, за живота, нищо претенциозно или дълбоко философско, ала малко такава може, понеже аз съм си по начало с такива наклонности (човек на точните науки, и поезията е за мен за разтуха и лесно запомняне на нещо важно). И както е естествено да се очаква, без някакъв особен план, просто пишех по 3-4 стихчета средно дневно за каквото ми дойде на ум, макар че те си вървят последователно, има “предаване на топката” от едно на друго, това е епопея,

все пак, не забравяйте.

По отношение на новите идеи, как да ви кажа, такива уж няма, аз всичко съм казвал някъде преди години (20 понякога) а и в предишните такива книжки, но то за *мен* такива няма, а за средния читател (който надали е погледнал повече от едно-две мои неща) всичко е ново. Примерно, за липсата на пряка заинтересованост на човека (че и на всички двуполови животни) от секса, от продължението на рода: ами, това е очевидно, ако човек се замисли, новото поколение общо взето *пречи* на старото, вместо да му помага, това не е като да трябва да ти пораснат по-дълги рога (или пъргави крака, или остри нокти, и прочее) за да оцелееш по-лесно, така че тук нещо или *Някой* трябва да се е намесил, бая наивно е да се очаква че естествената еволюция ще доведе до това, примерно казано, и ако ме извинят читателите, че когато аз си духам носа не изпитвам никакъв особен кеф, ала ако някоя мацка се навие да ми "го издуха", то тогава е съвсем друго нещо. Или за предназначението на жената и мъжа, за тяхното очевидно *неравенство*, като задължително необходимо за генетично подобрене на видовете, също съм разсъждавал някъде. Или за това че и жената по свой начин се стреми, а и успява, да окаже своето надмощие при борбата между половете, също съм споменавал, само дето мъжа обича да пробива, да прониква, а жената да *поглъща* и по този начин оползотворява каквото може. Също и двата принципиални начина за достигане на удоволствие, или чрез напълване, и /или чрез изпразване на нещо, отдавна ми е било направило впечатление. Така че новото тук май е само това за *трите* личностни типа скрити в жената (докато мъжа през целия си живот е до болка еднакъв), на което се натъкнах наскоро под друг псевдоним и го разработих бая интересно.

Тук нямах проблеми с избора на думи, понеже има достатъчно думи започващи с всяка от нужните букви ("к, у, р, в, и"), но проблемите дойдоха от изчерпване на тематиката, има частични повторения на идеи с предишните книжки, и поради тази причина нещата вървяха (за мен) сравнително бавно, но аз съм доволен, за моите юбилейни 70 лазарника това е добре (във всеки случай аз никога не съм предполагал, че ще успея да достигна такива висини на различно от научното ми поприще, на което аз също не съм и мечтал да достигам, там аз просто се стремях доколкото мога, защото ме ценяха). И независимо от приликите с двете предишни книжки тази е съвсем друга, тя излезе просто *жизнерадостна* (ако приемем, че секса е това, което ни носи радости в живота), без морализирания (just do it и ... отстъпи в страни, за да позволиш и на други да *го* свършат, ха-ха). А ако удоволствието не е в секса, то остава само това

да се *отличим* с нещо, така че другите да ни харесат, и по този начин да *не ни забравят*, т.е. целта на живота е да направим нещо добро за другите (дори и когато се стремим да се отличим с лошо, със злини, то това е поради разбирането ни, че тези злини са за неприятелите ни, но за приятелите ни всичко е точно обратно). Но пък секса и е начин да направим другите щастливи, аз мисля, че това го усещат и животните.

Е, разбира се, че това не е книжка за дечурлига, но в нея няма явен секс, тя не е (уви, за някои) порнография, това е непредубеден (или пък циничен) поглед към живота, различен от християнското виждане на нещата, но положително в духа на древните източни (че и гръцки) схващания за живота, искам да каже, че след като в Индия хората могат да строят май че във всеки град по паметник на *лингама*-член (кажи-речи както по-рано у нас се строяха паметници на ... българо-съветската дружба), то защо видния (само че непризнат приживе) Христо Мирски да не напише една книжка със 101 курвенца, *so to say*, за милионите ... хедонисти (тъй като аз някъде, и то отдавна, съм обяснявал, че нашата дума за сношение, или краткото *ѐб* на руски, е пряк израз на древното разбиране за хедонизъм)? Където последното цитиране на руска дума ми напомня, че аз и в текста на много места използвам русизми, които обикновено давам с наклонени букви (макар че и в други случаи също подчертавам по този начин, но белким читателите се сетят кое е руско и на кое е просто наблегнато), но не виждам нищо лошо в това, след като ние (т.е. *останалите* все още етническите българи) сме славяни.

07, 2020 (пандемната година), София, България

— — — — —

ЕПОПЕЯ К_У_Р_В_И_

* * *

К_огато бях по-млад с пейсет години
У_мирах нови мацки да си търся,
Р_омани нямах, както ми се чини,
В_ръхлитях ги сал дор' да ги забърша,
И_нови търсех седмица щом мине.

* * *

К_акво да прай момче със здрав и прав?

У_х, сал да има де да го натика!
Р_азбира се, следи да-н' стане гаф,
В_ "качулка" честичко облича "бика".
И_ после тръгва влакчето: пуф-паф!

* * *

"К_алема" мъжки требе да се остри.
У_дочно става в женска туй "острилка".
Р_ъг-бр'ък там, даже и в Велики пости,
В_ъзвратно и напредно се кандилка,
И_зстисквайки "мехлема", с думи прости.

* * *

К_апризен, все пак, е тоз' мъжки член.
У_ютно му е само в място мокро.
Р_ъми ли слабо, хуква устремен,
В_ъзправен като шия на гъсок, хо!
И_нжектопляктор, с лек надолу крен!

* * *

К_апут да слагам нивга не обичах.
У_ви, туй е кат' *през противогаз*
Р_азцъфнало цветенце да *мириша!*
В_еднъж-дваж пробвах, никакъв екстаз;
И_*ммедийността*'й що иска пича!

* * *

"К_ефала" мой напиня да се пъхне —
У_чтиво какт' наричам моя член —
Р_ешително, на мацка щом му лъхне,
В_аз'омоторно трижди удължен.
И_зрастък койт' те кара да ... настръхнеш!

* * *

К_урьозното на мъжкия "филиз" е, че
У_тробата как да чегърта знае,
Р_азрошвайки преди сплъстеното кече,
В_ъзпламенява, сякаш си играе,
И_*ндукционно* страсти, докат' потече!

* * *

К_упюри струва едри някой готин пич.
У_слова тук са конюнктурни.
Р_ъкополага го мълвата, става rich
В_еднага, щото мигове лазурни
И_зпраща той не тези, дето нямат хич.

* * *

К_ъщовница добричка заслужава
У_спокоителен покой среднощен,
Р_итмични стъпки в нейната “жарава”,
В_рътливи хватки, ... спермо-изблик мощен,
И_зобщо мъж, койт’ чука, не прощава!

* * *

К_ютюк е, значи, мъж, койт’ сал веднъж
У_спява нощем булка да оправи,
Р_етира се встрани, със жест на “къш”,
В_еленьето на пола си забравил,
И_не предложи: “Ето, маце, дръж!”.

И т.н. ...

* * *

К_оет’ направил се прощавам с вас.
У_х, ама се озорих доста яко.
Р_азвличах се донейде, смях се с глас,
В_аятелствах, ала, да-н’ каже някой:
И_зкукуригал, догорял кат’ фас.

[точно 101 КУРВИ, презредки]

— — — — —

ПОСЛЕСЛОВИЕ

Тъй като тук няма за какво да говоря, то измислям, нали така? Та първо за картинката на корицата, което, според мен, излезе добра идея за някаква полезна (спортна, и прочее) атракция, “Женския сфинкс”, или “Покоряването на жената”, и това е редно да е в някакъв парк извън града, и като се качи човек отгоре да има какво да гледа. Значи по-подробно, но може да си мерите всяка част и да умножавате по 25 за сравнение на разстоянията. Мадамата е седнала в поза лотос, и между кръстосаните ѝ крака има съвсем малко езерце, където няма да може да има чак патици, гъски, или лебеди (както хората на Запад обичат да правят), но може да има поне 2-3 жаби и блатна тръстика.

На самата статуя трябва да има пътечка (50-60 см. ширина), която да тръгва от лявата страна (която за нея е дясната; така

е редно, понеже ние не сме араби, та да правим всичко наопаки, при нас се почва от ляво на дясно), и да се възкачва плавно по бедрото ù докато се стигне до ... пъпа, където ще има вратичка (всичко с телесния цвят на самата статуя), която в извънработно време се заключва; малка, като вход в самолет, но човек да може да мине през нея с леко навеждане, и през нея се влиза вътре в статуята и едно 20-тина метра се катери по спирала отвътре докато се стигне до главата ù. На тази вътрешна пътека може да има спирки с площадки на няколко места, примерно на нивото на зърната на гърдите (които ще бъдат с големината на илюминатори на самолет, диаметър около 2 см. умножено по 25 прави таман 50 см.), после някъде в основата на врата, който може да е полупрозрачен, и после на лицето ù, при устата, носа, очите, и чак най-отгоре е крайния изход, в средата на черепа ù, където е кафенето, опасно с парапет и малки масички (възможно е да има и някакъв издигащ се чадър за лошо време, както се направи), която площадка ще бъде неголяма, около 5 метра в диаметър.

Наред с това по ръката ù от дясно (т.е. лявата) ще има вита външна стълба (добре затворена с решетки, за да не падне някое дете), която ще се изкачва покрай ръката, над лакътя, и докато стигне под мишницата ù, където ще е входа и там вече се свързва с вътрешната стълба. От вътре тялото ù може да е и изпълнено с нужните органи, да се минава през тях, дробове, сърце, каквото падне, това ще е и една полезна екскурзия, в която няма да има нищо наистина неприлично, тъй като гениталиите ù ще са под езерцето и като така невидими. Отзад по статуята може да пълзи и бръшлян, но отпред тя трябва да е гола и достъпна за погледа. Но като обект за лек алпинизъм трябва да има и следните неща: на гърдата отляво (т.е. дясната) трябва да има забити 3 харпуна: един над зърното, на височина половината гръд, и два по-надолу от двете страни, за които са хванати висящи въжета; и на гърдата отдясно може да има 1-2 харпуна с въжета, но това не е задължително. Желателно е, обаче, да има висящо въжено мостче между двете гърди (това ще са 6-7 метра разстояние), хванато, примерно, с някакъв само скелетен бански, т.е. само каишки, на разстояние половината от гърдата (а цялата, ако е само 10 см., това вече ще даде 2.50 м.), и с отвори отдолу на двете гърди, така че да може да се мине по него, но само за възрастни, и това ще е истинско въжено мостче, без затваряне отгоре, и то, естествено, ще се клати (и ще е на височина 7-8 метра над краката ù).

Изобщо, според мен, това ще е една интересна атракция, но тя надали ще бъде построена (и аз ще ви кажа защо: понеже тя *няма да лъже* хората в нищо, както Статуята на Свободата, примерно, а пък *Mundus vult decipi*, както съм цитирал сумата

пъти).

Така, а сега малко лафове и примери за други видове 5-стишия, където има 3 и 2 римуващи се редове (не 4 и 1, примерно). Е, те са общо $4 + 3 + 2 + 1 = 10$ (ако броим само двата еднакви реда, а за трите там, където остане място, и ги въртим по всички възможни позиции, без да се връщаме назад, т.е. 1 и 2, 1 и 3, и т.н.). Аз използвах до тук 3, и по-долу ще дам още 3 възможни, като оставя (засега) без внимание някои бая странни (като: АВАВВ, и други). Ето примерите, с не съвсем цензурни стихчета, но пък ваше право е да ги прескочите, нищо няма да загубите.

*** * * АААВВ**

Веднъж като се връщах аз пиан,
и гледам пич един тъй обигран,
че чука мацка на дърво подпрян,
кат' я повдигнал бе с ръце отзад,
а тя пък му висеше на вратат.

*** * * ААВВВ**

Веднъж като се връщах аз пиан,
и гледам пич как, на дърво подпрян,
бе вдигнал мацка на ръце, отзад,
а тя висеше му, пък, на вратат,
и бързаха тъй да се на__ат [-нес-?].

*** * * АВВАА**

Веднъж като се връщах аз пиан,
и гледам пич със мацка на ръце,
увлечен бързо да я на__е [-смет-?],
и беше в туй той толкоз обигран,
че с рамо сал бе на дърво подпрян.

По идея би трябвало първия вариант да е дидактичен (назидателен), но не съвсем, вторият би трябвало да е по-такъв, а последния, който е и обратен лимрик, изглежда малко неестествен, но също може да се използва. Така че, господа, опитвайте, пробвайте се, аз казах, че четири реда е твърде елементарно, 5 реда са по-завъртени и по-интересни. Аз лично може и да напиша още някои подобни нещица, но вече не като акростихове, а и не знам кога (имам една смешна идея — те всичките ми стихотворните идеи са, малко или повече, смешни, аз иначе не пиша стихове —, но тя може да остане за догодина). А от 21 година нататък смятам по принцип да публикувам само сборни стихосбирки на всички езици (на които пиша), и дори без да ги разделям по езици, само хронологично (но нещо

тематично може и да се пръкне, не се заричам).

Ами това е, ако ви харесват стиховете ми, четете ме, ако ли не, ще чакам потомството да ме оцени (и да пълня гушите на “пеканите” капиталисти от Запада), но на безплатните сайтове не смятам да публикувам повече от 10 % от текста (плюс въстъпителните или заключителни текстове); основното, което остава за мен, е удоволствието по време на написването. As you like it, както бил казал *колегата* Шекспир.

— — — — —

К Р А Й на книгата

Сконвертировано и публикувано на <http://SamoLit.com/>

101 К_У_Р_В_И_ — Съкратено!

(хумористични акростишни презредки)

Христо Мирски, 2020

— — —

[**Резюме:** Това е поетична сбирка от 101 nonsens-миниаюри с по пет реда и римуване през ред (или рима в края на редовете: АВАВА), които аз естествено нарекох *презредки*, но които освен това са и акростихове и всичките с един и същ вертикален текст КУРВИ (което е в мн. ч. тъй като те са 101 такива). Изхождайки от тази не съвсем прилична дума тук е редно да се очакват някои цинични моменти, но не и вулгарни (ако можете

да направите разликата), или, най-общо казано, за жените и мъжете, за секса, за живота, ето такива обикновени неща (тук избягвам да навлизам в дълбоки философствания), и отново без никакъв план, а просто според времето, или какво съм ял, или друг случаен фактор. Вида на римата, обаче, доведе до доста повествователно звучене, което и ги отличава от предишните две книжки от серията (ЕГАТИ и ОБАЧЕ), но така те вече стават съвсем прилична терца. Все пак, ако търсите някаква лирика, то тук няма да я намерите, това са леко философски и цинични нонсенси, на една жизнерадостна тема, курварлъка. Приятно четиво за всеки пълнолетен.]

[Идея за **илюстрация** на корицата: Е, този въпрос ме затрудни малко, но мисля, че се справих добре. Моето предложение е да бъде изобразена една каменна (т.е. железобетонна) статуя на седнала гола жена, нещо като арабския сфинкс, или пък Статуята на Свободата в САЩ, в поза лотос и с ръце оперени на коленете, с добре развити гърди, и като обект за *покоряване* от различни мъже (макар и не само), поради което ще я опасват разни въжени стълби, ще висят алпийски въжета, но ще има и спираловидни стълби и отвън и отвътре, с цел да се възкачи човек до главата ѝ където отгоре ще има малко кафене; мащаба ѝ прецених да е към 25 : 1, което ще рече с височина около 20-25 метра (6-7 етаж). За повече подробности вижте Послесловието. И това е като картинка в средата на корицата, отгоре е заглавието и автора, а отдолу е издателството.]

— — — — —

СЪДЪРЖАНИЕ

Предисловие

Епопея КУРВИ

Послесловие

— — — — —

ПРЕДИСЛОВИЕ

Предвид на предишните две книжки, “101 ЕГАТИ” и “101 ОБАЧЕ”, и тази има същата структура, с (не особено нужно) Предисловие и (още по-малко нужно) Послесловие, при което вече се получи класическа серия от три книжки с по 101 акростишни хумористични петостишия, само че всяка книжка е с друг тип рима, която тук е от вида АВАВА, или римуване през ред. Въпреки успешните ми дотук напъни аз *не* смятам да добавям други поетични сбирки с акростихове, тези ме озориха доста много и едва скалъпих тази за един месец (докато предишните вървяха по за 2 седмици и готово). Но други хумористични миниатюри (и *медиа*-тюри, ако мога така да се изразя) сигурно ще се появяват, само че за сега ще сменя за малко *терена*, като мина на руски, където съм замислил една *сногшибательная* книжчица за тази година.

Поради тази през-редна рима излагането се получи до голяма степен повествователно, но това е смисъла на смяната на римуването, така че за асортимент бива. Освен това темата с гръмкото название (акростишно послание) КУРВИ предполага обикновени неща за половете и за секса, за живота, нищо претенциозно или дълбоко философско, ала малко такова може, понеже аз съм си по начало с такива наклонности (човек на точните науки, и поезията е за мен за разтуха и лесно запомняне на нещо важно). И както е естествено да се очаква, без някакъв особен план, просто пишех по 3-4 стихчета средно дневно за каквото ми дойде на ум, макар че те си вървят последователно, има “предаване на топката” от едно на друго, това е епопея, все пак, не забравяйте.

По отношение на новите идеи, как да ви кажа, такива уж няма, аз всичко съм казвал някъде преди години (20 понякога) а и в предишните такива книжки, но то за *мен* такива няма, а за средния читател (който надали е погледнал повече от едно-две мои неща) всичко е ново. Примерно, за липсата на пряка заинтересованост на човека (че и на всички двуполови животни) от секса, от продължението на рода: ами, това е очевидно, ако човек се замисли, новото поколение общо взето *пречи* на старото, вместо да му помага, това не е като да трябва да ти пораснат по-дълги рога (или пъргави крака, или остри нокти, и прочее) за да оцелееш по-лесно, така че тук нещо или *Някой* трябва да се е намесил, бая наивно е да се очаква че естествената еволюция ще доведе до това, примерно казано, и ако ме извинят читателите, че когато аз си духам носа не изпитвам никакъв особен кеф, ала ако някоя мацка се навие да ми “го издуха”, то тогава е съвсем друго нещо. Или за предназначението на жената и мъжа, за тяхното очевидно *неравенство*, като задължително необходимо за генетично подобрене на видовете, също съм разсъждавал някъде. Или

за това че и жената по свой начин се стреми, а и успява, да окаже своето надмощие при борбата между половете, също съм споменавал, само дете мъжа обича да пробива, да прониква, а жената да *поглъща* и по този начин оползотворява каквото може. Също и двата принципиални начина за достигане на удоволствие, или чрез напълване, и /или чрез изпразване на нещо, отдавна ми е било направило впечатление. Така че новото тук май е само това за *трите* личностни типа скрити в жената (докато мъжа през целия си живот е до болка еднакъв), на което се натъкнах наскоро под друг псевдоним и го разработих бая интересно.

Тук няхах проблеми с избора на думи, понеже има достатъчно думи започващи с всяка от нужните букви ("к, у, р, в, и"), но проблемите дойдоха от изчерпване на тематиката, има частични повторения на идеи с предишните книжки, и поради тази причина нещата вървяха (за мен) сравнително бавно, но аз съм доволен, за моите юбилейни 70 лазарника това е добре (във всеки случай аз никога не съм предполагал, че ще успея да достигна такива висини на различно от научното ми поприще, на което аз също не съм и мечтал да достигам, там аз просто се стремях доколкото мога, защото ме ценяха). И независимо от приликите с двете предишни книжки тази е съвсем друга, тя излезе просто *жизнерадостна* (ако приемем, че секса е това, което ни носи радости в живота), без морализирания (*just do it* и ... отстъпи встрани, за да позволиш и на други да *го* свършат, ха-ха). А ако удоволствието не е в секса, то остава само това да се *отличим* с нещо, така че другите да ни *харесат*, и по този начин да *не ни забравят*, т.е. целта на живота е да направим нещо добро за другите (дори и когато се стремим да се отличим с лошо, със злини, то това е поради разбирането ни, че тези злини са за неприятелите ни, но за приятелите ни всичко е точно обратно). Но пък секса и е начин да направим другите щастливи, аз мисля, че това го усещат и животните.

Е, разбира се, че това не е книжка за дечурлига, но в нея *няма* явен секс, тя не е (уви, за някои) порнография, това е непредубеден (или пък циничен) поглед към живота, различен от християнското виждане на нещата, но положително в духа на древните източни (че и гръцки) схващания за живота, искам да каже, че след като в Индия хората могат да строят май че във всеки град по паметник на *лингама*-член (кажи-речи както по-рано у нас се строяха паметници на ... българо-съветската дружба), то защо видния (само че непризнат приживе) Христо Мирски да не напише една книжка със 101 курвенца, *so to say*, за милионите ... хедонисти (тъй като аз някъде, и то отдавна, съм обяснявал, че нашата дума за сношение, или краткото *ѐб* на руски, е пряк израз на древното разбиране за хедонизъм)?

Където последното цитиране на руска дума ми напомня, че аз и в текста на много места използвам русизми, които обикновено давам с наклонени букви (макар че и в други случаи също подчертавам по този начин, но белким читателите се сетят кое е руско и на кое е просто наблегнато), но не виждам нищо лошо в това, след като ние (т.е. *останалите* все още етническите българи) сме славяни.

07, 2020 (пандемната година), София, България

— — — — —

ЕПОПЕЯ К_У_Р_В_И_

* * *

К_огато бях по-млад с пейсет години
У_мирах нови мацки да си търся,
Р_омани нямах, както ми се чини,
В_ръхлитах ги сал дор' да ги забърша,
И_нови търсех седмица щом мине.

* * *

К_акво да прай момче със здрав и прав?
У_х, сал да има де да го натика!
Р_азбира се, следи да-н' стане гаф,
В_ "качулка" честичко облича "бика".
И_ после тръгва влакчето: пуф-паф!

* * *

"К_алема" мъжки требе да се остри.
У_дачно става в женска туй "острилка".
Р_ъг-бр'ък там, даже и в Велики пости,
В_ъзвратно и напредно се кандилка,
И_зстисквайки "мехлема", с думи прости.

* * *

К_апризен, все пак, е тоз' мъжки член.
У_ютно му е само в място мокро.
Р_ъми ли слабо, хуква устремен,
В_ъзправен като шия на гъсок, хо!
И_нжектопляктор, с лек надолу крен!

* * *

К_апут да слагам нивга не обичах.
У_ви, туй е кат' *през противогаз*
Р_азцъфнало цветенце да *мириша!*
В_еднъж-дваж пробвах, никакъв екстаз;
И_*ммедийността*'й що иска пича!

* * *

"К_ефала" мой напиня да се пъхне —
У_чтиво какт' наричам моя член —
Р_ешително, на мацка щом му лъхне,
В_аз'омоторно трижди удължен.
И_зрастък койт' те кара да ... настръхнеш!

* * *

К_урьозното на мъжкия "филиз" е, че
У_тробата как да чегърта знае,
Р_азрошвайки преди сплъстеното кече,
В_ъзпламенява, сякаш си играе,
И_*ндукционно* страсти, докат' потече!

* * *

К_упюри струва едри някой готин пич.
У_словаята тук са конюнктурни.
Р_ъкополага го мълвата, става rich
В_еднага, щото мигове лазурни
И_зраща той не тези, дето нямат хич.

* * *

К_ъщовница добричка заслужава
У_спокоителен покой среднощен,
Р_итмични стъпки в нейната "жарава",
В_рътливи хватки, ... спермо-изблик мощен,
И_зобщо мъж, койт' чука, не прощава!

* * *

К_ютюк е, значи, мъж, койт' сал веднъж
У_спява нощем булка да оправи,
Р_етира се встрани, със жест на "къш",
В_еленьето на пола си забравил,
И_не предложи: "Ето, маце, дръж!".

И т.н. ...

* * *

К_оет' направил се прощавам с вас.
У_х, ама се озорих доста яко.

Р_азвличах се донейде, смях се с глас,
В_аятелствах, ала, да-н' каже някой:
И_зкукуригал, догорял кат' фас.

[точно 101 КУРВИ, презредки]

ПОСЛЕСЛОВИЕ

Тъй като тук няма за какво да говоря, то измислям, нали така? Та първо за картинката на корицата, което, според мен, излезе добра идея за някаква полезна (спортна, и прочее) атракция, "Женския сфинкс", или "Покоряването на жената", и това е редно да е в някакъв парк извън града, и като се качи човек отгоре да има какво да гледа. Значи по-подробно, но може да си мерите всяка част и да умножавате по 25 за сравнение на разстоянията. Мадамата е седнала в поза лотос, и между кръстосаните ѝ крака има съвсем малко езерце, където няма да може да има чак патици, гъски, или лебеди (както хората на Запад обичат да правят), но може да има поне 2-3 жаби и блатна тръстика.

На самата статуя трябва да има пътечка (50-60 см. ширина), която да тръгва от лявата страна (която за нея е дясната; така е редно, понеже ние не сме араби, та да правим всичко наопаки, при нас се почва от ляво на дясно), и да се възкачва плавно по бедрото ѝ докато се стигне до ... пъпа, където ще има вратичка (всичко с телесния цвят на самата статуя), която в извънработно време се заключва; малка, като вход в самолет, но човек да може да мине през нея с леко навеждане, и през нея се влиза вътре в статуята и едно 20-тина метра се катери по спирала отвътре докато се стигне до главата ѝ. На тази вътрешна пътечка може да има спирки с площадки на няколко места, примерно на нивото на зърната на гърдите (които ще бъдат с големината на илюминатори на самолет, диаметър около 2 см. умножено по 25 прави таман 50 см.), после някъде в основата на врата, който може да е полупрозрачен, и после на лицето ѝ, при устата, носа, очите, и чак най-отгоре е крайния изход, в средата на черепа ѝ, където е кафенето, опасно с парапет и малки масички (възможно е да има и някакъв издигащ се чадър за лошо време, както се направи), която площадка ще бъде неголяма, около 5 метра в диаметър.

Наред с това по ръката ѝ от дясно (т.е. лявата) ще има вита външна стълба (добре затворена с решетки, за да не падне

някое дете), която ще се изкачва покрай ръката, над лакътя, и докато стигне под мишницата ѝ, където ще е входа и там вече се свързва с вътрешната стълба. От вътре тялото ѝ може да е и изпълнено с нужните органи, да се минава през тях, дробове, сърце, каквото падне, това ще е и една полезна екскурзия, в която няма да има нищо наистина неприлично, тъй като гениталиите ѝ ще са под езерцето и като така невидими. Отзад по статуята може да пълзи и бръшлян, но отпред тя трябва да е гола и достъпна за погледа. Но като обект за лек алпинизъм трябва да има и следните неща: на гърдата отляво (т.е. дясната) трябва да има забити 3 харпуна: един над зърното, на височина половината гърд, и два по-надолу от двете страни, за които са хванати висящи въжета; и на гърдата отдясно може да има 1-2 харпуна с въжета, но това не е задължително. Желателно е, обаче, да има висящо въжено мостче между двете гърди (това ще са 6-7 метра разстояние), хванато, примерно, с някакъв само скелетен бански, т.е. само каишки, на разстояние половината от гърдата (а цялата, ако е само 10 см., това вече ще даде 2.50 м.), и с отвори отдолу на двете гърди, така че да може да се мине по него, но само за възрастни, и това ще е истинско въжено мостче, без затваряне отгоре, и то, естествено, ще се клати (и ще е на височина 7-8 метра над краката ѝ).

Изобщо, според мен, това ще е една интересна атракция, но тя надали ще бъде построена (и аз ще ви кажа защо: понеже тя няма да лъже хората в нищо, както Статуята на Свободата, примерно, а пък *Mundus vult decipi*, както съм цитирал сумата пъти).

Така, а сега малко лафове и примери за други видове 5-стишия, където има 3 и 2 римуващи се редове (не 4 и 1, примерно). Е, те са общо $4 + 3 + 2 + 1 = 10$ (ако броим само двата еднакви реда, а за трите там, където остане място, и ги въртим по всички възможни позиции, без да се връщаме назад, т.е. 1 и 2, 1 и 3, и т.н.). Аз използвах до тук 3, и по-долу ще дам още 3 възможни, като оставя (засега) без внимание някои бая странни (като: АВАВВ, и други). Ето примерите, с не съвсем цензурни стихчета, но пък ваше право е да ги прескочите, нищо няма да загубите.

*** * * ААВВ**

Веднъж като се връщах аз пиан,
и гледам пич един тъй обигран,
че чука мацка на дърво подпрян,
кат' я повдигнал бе с ръце отзад,
а тя пък му висеше на вратат.

*** * * ААВВВ**

Веднъж като се връщах аз пиан,
и гледам пич как, на дърво подпрян,
бе вдигнал мацка на ръце, отзад,
а тя висеше му, пък, на вратат,
и бързаха тъй да се на__ат [-нес-?].

*** * * АВВАА**

Веднъж като се връщах аз пиан,
и гледам пич със мацка на ръце,
увлечен бързо да я на__е [-смет-?],
и беше в туй той толкоз обигран,
че с рамо сал бе на дърво подпрян.

По идея би трябвало първия вариант да е дидактичен (назидателен), но не съвсем, вторият би трябвало да е по-такъв, а последния, който е и обратен лимрик, изглежда малко неестествен, но също може да се използва. Така че, господа, опитвайте, пробвайте се, аз казах, че четири реда е твърде елементарно, 5 реда са по-завъртени и по-интересни. Аз лично може и да напиша още някои подобни нещица, но вече не като акростихове, а и не знам кога (имам една смешна идея — те всичките ми стихотворните идеи са, малко или повече, смешни, аз иначе не пиша стихове —, но тя може да остане за догодина). А от 21 година нататък смятам по принцип да публикувам само сборни стихосбирки на всички езици (на които пиша), и дори без да ги разделям по езици, само хронологично (но нещо тематично може и да се пръкне, не се заричам).

Ами това е, ако ви харесват стиховете ми, четете ме, ако ли не, ще чакам потомството да ме оцени (и да пълня гушите на “пеканите” капиталисти от Запада), но на безплатните сайтове не смятам да публикувам повече от 10 % от текста (плюс въстъпителните или заключителни текстове); основното, което остава за мен, е удоволствието по време на написването. As you like it, както бил казал *колегата* Шекспир.

— — — — —

К Р А Й на книгата

Сконвертировано и опубликовано на <http://SamoLit.com/>

Сконвертировано и опубликовано на <https://SamoLit.com/>